

Lizzy's blog, aflevering 5

23 maart 2017

Het is lente: lammetjespap!

We zijn aan de pap. Aan de lammetjespap, aan de geitenmelk-met-gemalen-gehaktpap, en vandaag voor het eerst aan de pap-met-puppyworst, die volgens de verpakking en de prijs een ware delicatessen voor het kleine grut zou moeten zijn.

Moeder Lizzy heeft besloten dat het zo langzamerhand wel welletjes is. En we begrijpen het ook wel. Elf puppen aan slechts acht tepels, een met de dag toenemende zuigkracht, scherpe tandjes die zich aan het ontwikkelen zijn, en met die toenemende formaten van de pups geen ruimte meer om lekker languit te gaan liggen. Rechtopstaand voeden is ook niet alles (zie foto)....

Liz heeft bedacht dat het tijd wordt om weer eens wat meer aandacht aan zichzelf te besteden. OK, een paar bezoeken per dag aan de (inmiddels tot ren uitgebouwde) werpkist, een lik hier en daar, en tot slot wat hand en spandiensten bij het oplikken van de laatste paprestjes, maar voor het overige alles weer "back to normal" (hoewel we die extra maaltijden voor prinses Liz en vooral ook die leverworst voorlopig best in het programma mogen blijven).

Voor ons betekent het nieuwe routines. Gehakt koken (de kiloknaller is hier zeer bruikbaar; wel even kijken naar het beter leven keurmerk), geitenmelk maken (kennelijk makkelijker verteerbaar, en ook vééél beter tegen de maagkrampjes, aldus de bijsluiter), de staafmixer zijn werk laten doen, en vervolgens er op toezien dat iedere pup tot zijn recht komt, en de dikzakken niet alleen maar nog dikker worden. Helaas houdt Liz's besluit ook in, dat de poep-en-plas-opruimservice met onmiddellijke ingang beëindigd is. Gelukkig zijn de keukenrollen deze week in de aanbieding bij de plaatselijke supermarkt.

Ook de nieuwe baasjes komen langs. Knuffelen met de toekomstige aanwinst mag gerust. Goed voor de socialisatie van de kleintjes, en goed voor het hechtingsgedrag van de aanstaande ouder. Het heeft tegelijkertijd iets komisch; al die volwassenen gebogen over het kleine grut op hun schoot. Sommigen al heel routineus, anderen nog (of weer) wat onwennig alsof ze jaren terug zijn in de tijd.

Vanaf vandaag krijgen ze drie keer per dag van ons te eten. Donkerblauw is inmiddels de twee kilo gepasseerd, en alle elf zijn ze bezig zich te ontwikkelen tot eigen karaktertjes, met eigen trekken en nukken.

Het gaat goed met ze!

Lieve groet

Hans en Susan